

Δι. **Ω**Ρά 'σιν ἦδη καρτεράν ψυχὴν λα-
βείν,

Καί μοι βαδίσῃ ὅσιν ὡς Εὐειπίδω.
Πᾶν, πᾶν. Κη. τίς εἶδῃ; Δι. ἔνδον ἔσ' Εὐειπί-
δης;

Κη. Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ὅσιν, εἰ γνώμην ἔχεις.
Δι. Πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον; Κη. ὀρθῶς ὡ

γέρον.

Ονοῖς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια.
Οὐκ ἔνδον, ἀπὸς δὲ ἔνδον ἀναβάδω ποιεῖ
Τρυγῶθιαν. Δικαιοπ. ὦ τεισμακάρει Εὐει-
πίδη.

Ὅθ' ὁ δούλος εἴπωσι σαφῶς ἀπεκείνατο,
Εὐκαλέθων αὐτόν. Κη. ἀλλ' ἀδωάθων. Δι. ἀλλ'
ἴμως,

Οὐ γὰρ αἰ' ἀπέλαθον, ἀλλὰ κόψω τῷ θυ-
ρῶν.

Εὐειπίδη, Εὐειπίδον.
Υπάκουσον, εἴπερ δὴ ποτ' ἀνθρώπων πνί,
Δικαιοπόλις καλεῖ σε, Χολκίδης ἐγώ.

Σχόλια. Καί μοι βαδίσῃ ὅσιν.] μετὰ βολὴν γέροντα
ὡς ὅτι πῶ οἰκίαν Εὐειπίδου. βαδίσῃ ἢ ἀντὶ τῆς βαδι-
στῆνος. ὧ ἢ ἑαυτῶν χηματαίχουσι ἐπληθύντικῶς λεγόμε-
να. Ἐν Πλάτῳ, σικενοτοπία ὅστις ἔστι πῶ τρυγῶθιαν. ἀν-
τὶ τῆς σικενοτοπίας. καὶ Θεοκυδίδης, πολέμισα τοῖς Α-
θῆναισι ἔσ'. Τίς εἶδῃ.] τῆς Δικαιοπόλιδος κρούσαντος τὴν
θύραν Κηφισοφῶν ὑπακούει. Οὐκ ἔνδον.] ἔξομοιοῖ τὸν
οἰκίτην τῷ δεσποτῇ. εἴτ' ἢ τῆς δουλοῦτος ἐπαίνα εἰσα-
βάλλει τὸν Εὐειπίδω, ὅτι δεινὸς ἐπὶ δέκνυσι τῶν δού-
λων ἢ ἐν ταῖς τραγῳδίαις. ὧ ἢ εἰ γνώμην ἔχεις. ἀντὶ
τοῦ εἰ φρόνιμος εἶ καὶ σωτὴρ. Ονοῖς μὲν ἔξω συλλέ-
γων.] σιωπῆσαι πάλιν τὸν Εὐειπίδω, εἴτ' ὧ ἢ ἐν τῷ λό-
γῳ εἰ συλλογιστικὸν καὶ εἰ ἀνάλγητον ἐναντίον πάλιν
κατασκευάζοντα. ὧ ἢ ἢ γλώσσῃ ὁμομοχ' ἢ ὀφρῶ ἀνώ-
μοτος. ὧ ἢ αὐτὸς μὲν ἔνδον ὅσιν ὁ ἢ νῦν αὐτὴ συλλογί-
ται τῆς ἐξῶ πὶ καὶ μετὰ εἰρεται. ὧ ἢ τῆς τῆς τῆς, ὅτι ὁ
Εὐειπίδης ἐν ταῦθα νοεῖται τὸ, αὐτὸς ἐπύλλια ἢ ἰαμ-

Δι. **N**unc tempus est, uti virilem capiam
animum:

Etenim mihi conueniendus est Euripides.
Puer, puer. C E. quis hic? D I. intus nē est Euripides?

C E. Non intus, intus est: si recte intelligas.

D I. Quomodo sit intus, & non intus? C E. com-
mode.

B Nam animus quidem foris versiculos colligens,
Non intus est: ipse intus resupinus facit
Trygædiam. D I. ô te ter beatum, Euripides:

Quando iam perspicue respondit famulus hic:
Agē euoca ipsum. C E. at hoc fieri nequit. D I.

Quippe haud discessero: sed pulsabo ostium.
Euripides, Euripidule.

C Audi hominem quempiam parumper, quæso
te:
Dicoopoliste vocat, è Chollide tribu.

εἶσα, ἄλλως. Ομηρικῶς, ὁ γὰρ πομπῆς διώσειτο ὡς ψυ-
χὰς πρὸς τὰ σώματα εἰσῶν.
Πολλὰς δὲ ἰφθίμους ψυχὰς αἰεὶ πορεύων
Ἡρώων, αὐτὸς δὲ ἑλλώεια τύχε κωλύων.
Οὕτω καὶ ὁ Αεῖσοφάνης, εἶπε γὰρ, ὁ τοῦ μὲν ἔξω, αὐτὸς
ἔνδον, τὸ ἢ ἀναβάδω, ὅτι ὑψηλὸς τότε κατ' ἑμῶν.
κακοχόλως ἢ εἶπε, τρυγῶθιαν ἢ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ κωμῶ-
θιαν. εἴτ' ἢ τοῖς νικῶσι κωμικοῖς ἱρῶνα εἰδοσθαι. ἢ ἔσται
νέον οἶνον. Ὡ τεισμακάρει.] θαυμάζων τὴν Κηφισοφῶντα
ὁ Δικαιοπόλις ἐφ' οἷς εἶπε, ἢ τόφισι. καὶ Ομηρος, τει-
σμακάρης Δαναοί. Ὅθ' ὁ δούλος εἴπωσι.] εἴτ' ἢ δουλοῦ
τος ἐπαίμου εἰσβάλλει τὴν Εὐειπίδω ὅτι δεινὸς εἰσα-
γει τῶν δούλων ἐν τῇ τραγῳδίαις. Εὐειπίδον.] ἔρωτι-
κῶς μιμνήσκει φωνῶν. οἱ γὰρ ἔρωτες εἰσάσσει τοὺς ἔρωτι-
κούς ἐρωτικῶς δὲ ἑποποιεῖσιν καλεῖν. Χολκίδης
ἐγώ.] δῆμος τῆς Αἰγίδος φυλῆς. ἢ σφάζει εἴτ' ὁ χολκίς
εἰσάγειν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

ACTVS II. SCENA IV.

Σκηνὴ τετάρτη.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ,
ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.
Τεῖμετροι Ἰαμβικοί.

EURIPIDES, DICOPOPOLIS,
CEPHISOPHO.
Senarij Iambici.

Ευ. **Α**λλ' οὐ χολή.
Δικ. Αλλ' ἐκκυκλήθητ'. Εὐρ. ἀλλ' ἀ-
δωάθων. Δι. ἀλλ' ἴμως.

Ευ. **N**on ocium est.
D I. At hac euoluitor. Ευ. at fieri
haud potest. D I. potest.

Ευ. Αλλ' ἐκκυκλήθημα, καταβάμεν δὲ οὐ
χολή.
Δι. Εὐειπίδη. Εὐ. τί λέλαθας; Δι. ἀναβάδω
ποιεῖς

Ευ. Age enoluar: sed descendere non ocium est.
D I. Euripides. Ευ. quid latras? D I. utrū nē pe-
Sursum porrectis, cōminiscere fabulam? (dibus
G At tibi deorsum demissis idem licet.

Εξὸν καταβάδω οὐκ ἐπὸς χολοῖς ποιεῖς.
Ἀτὰρ τί τὰ ράκι ἐκ τραγῳδίας ἔχεις;
Εὐδῆτ' ἐλεηνλῶ, οὐκ ἐπὸς χολοῖς ποιεῖς;
Ἀλλ' ἀνιβολῶ φεῖς τῆς γυνάπων σ' Εὐει-
πίδη,

Non temerè est, quòd claudos fingis homines.
Sed quo sum hæc trita vestimenta habes, tua ex
Tragædia: amictum sanè lamentabilem?
Non temerè est, quòd claudos fingis homines.
Verum oro te, per genua tua, mi Euripides,
Kk iij